

Sygn. akt III K 76/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2020 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. , w III -cim Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący sędzia Katarzyna Sztandar (spr)

Sędzia sędzia Jacek Gasiński

Ławnicy Agata Bielecka, Grzegorz Freńdo,

Stanisław Płachta

Protokolant Paulina Lewandowska

w obecności Prokuratora Karola Przybylskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2020 roku

sprawy

R. B.

syna M. i T. z domu W.

urodzonego (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 kwietnia 2020 roku, w miejscu swojego zamieszkania, w miejscowości (...)/(...), woj. (...), działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia swojego syna K. B., używając przemocy zadał mu cztery uderzenia nożem, z czego dwa w lewe przedramię i po jednym w klatkę piersiową oraz okolice podobojczykową prawą, w wyniku czego K. B. doznał obrażeń w postaci rany klutej powłok klatki piersiowej z uszkodzeniem opłucnej w okolicy szóstego żebra w okolicy przyczepu do mostka po prawej stronie o długości 2 cm i dochodzącej do opłucnej okolicy barku prawego z uszkodzeniem naczyń okolicy podobojczykowej prawej, dwóch ran przedramienia lewego oraz rany okolicy barku prawego głęboko intensywnie krwawiącej, drażącej w okolicy mięśnia piersiowego, uszkadzając naczynia okolicy tętnicy podobojczykowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni, przy czym rana powstała w okolicy tętnicy obojczykowej naraziła pokrzywdzonego na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia bądź nastąpienia skutków określonych w treści art. 156 kk, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję osób trzecich i natychmiastową pomoc medyczną

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka

1. w miejsce zarzucanego czynu oskarżonego R. B. uznaje za winnego tego, że w dniu 2 kwietnia 2020 roku, w miejscu swojego zamieszkania, w miejscowości (...)/(...), woj. (...), działając z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia swojego syna K. B., zadał mu trzy uderzenia nożem, z czego dwa w lewe przedramię i jedno w klatkę piersiową, w wyniku czego K. B. doznał obrażeń w postaci rany klutej powłok klatki piersiowej z uszkodzeniem opłucnej w okolicy szóstego żebra w okolicy przyczepu do mostka po prawej stronie o długości 2 cm i dochodzącej do opłucnej i okolicy

barku prawego z uszkodzeniem naczyń okolicy podobojczykowej prawej, dwóch ran przedramienia lewego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję osób trzech i natychmiastową pomoc medyczną, czym wyczerpał dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk, art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 148§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 60§2 i §6 pkt 2 kk wymierza mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 (czterech) lat,

2. na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 2 kwietnia 2020 roku, godzina 16:00,

3. na podstawie art. 230§2 kpk nakazuje zwrócić K. B. dowody rzeczowe z pozycji 6, 7 wykazu dowodów rzeczowych, (...), karta akt 108,

4. na podstawie art. 230§2 kpk nakazuje zwrócić oskarżonemu R. B. dowody rzeczowe z pozycji 1, 3, 5 wykazu dowodów rzeczowych, (...), karta akt 108,

5. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazuje zniszczenie dowodu rzeczowego z pozycji 8 wykazu dowodów rzeczowych, (...), karta akt 108,

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. I. M. kwotę 1.107 (tysiąc sto siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

7. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa.

WZÓR FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI,

TYM WYROKU NAKAZOWEGO (UK 1)

UZASADNIENIE			
	Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 76/20
	Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie		

	rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3-8 formularza.			
	1. USTALENIE FAKTÓW			
	1.1. Fakty uznane za udowodnione			
	Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		R. K. B.	oskarżonego R. B. w miejsce zarzucanego czynu, uznano za winnego tego, że w dniu 2 kwietnia 2020 roku, w miejscu swojego zamieszkania, w miejscowości (...)/(...) woj. (...), działając z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia swojego syna K. B., zadał mu trzy uderzenia nożem, z czego dwa w lewe przedramię i jedno w klatkę piersiową, w wyniku czego K. B. doznał obrażeń w postaci rany klutej powłok klatki piersiowej	

			z uszkodzeniem opłucnej w okolicy 6 żebra w okolicy przyczepu do mostka po stronie prawej, długości 2 cm i dochodzącej do opłucnej i okolicy barku prawego z uszkodzeniem naczyń okolicy podobojczykowej prawej, dwóch ran przedramienia lewego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję osób trzecich i natychmiastową pomoc medyczną, czym wyczerpał dyspozycję art. 13§1 kk w zw. z art. 148§1 kk, art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk	
	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
	R. B. zamieszkiwał w mieszkaniu socjalnym wspólnie z byłą żoną E. B. oraz ich (...) synem K.. Wcześniej byli małżonkowie mieli ograniczoną władzę rodzicielską nad synem, w związku z czym przebywał najpierw w placówce	zeznania K. B. wyjaśnienia R. B., zeznania E. B. wyjaśnienia R. B. zeznania B. M. (1) wyjaśnienia R. B. , opinia lekarska,	93-94 39, 249-250 16-17, 251 39 10-11 39 114	

opiekuńczej, a następnie w rodzinie zastępczej, którą została ustanowiona jedna z jego starszych sióstr. Od lutego 2020 roku K. ponownie zamieszkał z rodzicami.	zeznania K. B.	93-94
	zeznania B. M. (1)	10-11
	opinia lekarska	114
	protokół zatrzymania	8
		2-4, 41-60
	protokoły oględzin	118-120
Początkowo ich relacje były poprawne, lecz w niedługim czasie uległy pogorszeniu i zaczęło dochodzić pomiędzy nimi do awantur. Rodzice mieli pretensje do K., że jest leniwy, nie pomaga im, spożywa alkohol i nie chce się uczyć.	opinia sądowo-psychiatryczna	128-130
	wywiad środowiskowy	142
W dniu 2 kwietnia 2020 roku oskarżony przebywał w mieszkaniu ze swoją byłą żoną i sąsiadką G. P.. Wspólnie spożywali alkohol. K. B. tego dnia też spożywał alkohol i był pod jego wpływem.	karta karna	
K. zadzwonił do kolegi B. M. (1) prosząc go aby przyjechał i obciął mu włosy. Około godziny 15:20 B. przyjechał i udali się do pokoju K.. Po około 15 minutach do pokoju wszedł ojciec i zapytał czy B. mógłby		

najpierw obciąć włosy sąsiadce. Chłopak nie zdążył nawet odpowiedzieć, gdyż K. od razu powiedział ojcu, że B. najpierw obetnie włosy jemu, a potem sąsiadce i im. Wywiązała się między nimi kłótnia, podczas której wyzywali się wulgarnie, a następnie K. wypchnął ojca z pokoju i zamknął drzwi.

Po chwili ojciec znowu chciał wejść do pokoju, ale nie mógł otworzyć drzwi, ponieważ nie było w nich klamki i drzwi po zamknięciu zatrzaśkiwały się. Po chwili K. nożyczkami otworzył je od środka i poszedł do sąsiedniego pokoju, w którym byli rodzice i sąsiadka. W dalszym ciągu kłócił się z ojcem. Awantura stawała się coraz głośniejsza. W pewnej chwili popchnął ojca na fotel. Oskarżony bardzo zdenerwował się, podniósł się z fotela i poszedł do kuchni. Wziął z blatu nóż kuchenny i wrócił do pokoju. Podeszedł do K. i zadał mu cios nożem w okolicę klatki piersiowej po prawej

stronie. K. chwycił ręką za nóż i próbował wyrwać go ojcu z ręki. Doszło do szamotaniny, podczas której ojciec jeszcze dwukrotnie uderzył go nożem w lewe przedramię, po czym syn wyrwał mu nóż i rzucił na podłogę. Rękojeść noża złamała się,

W tym czasie do pokoju wszedł B. M. (2) i razem z K. wyszli z mieszkania na dwór. K. krwawił. Jego matka przyniosła ręcznik, którym zaczęła uciskać mu ranę. B. wezwał pogotowie.

Po chwili przybyło pogotowie i zabrało K. do szpitala, gdzie udzielono mu pomocy medycznej.

W wyniku zajścia K. B. doznał rany klutej powłok klatki piersiowej z uszkodzeniem opłucnej w okolicy 6 żebra w okolicy przyczepu do mostka po stronie prawej, długości 2 cm i dochodzącej do opłucnej i okolicy barku prawego z uszkodzeniem naczyń okolicy podobojczykowej prawej, dwóch ran przedramienia

lewego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni.

Na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze policji, którzy zatrzymali oskarżonego oraz zabezpieczyli nóż.

Oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe.

Wykazuje inne zakłócenie czynności psychicznych pod postacią uzależnienia od alkoholu. W chwili popełnienia zarzucanego czynu był pod działaniem alkoholu i z tego powodu jego zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była ograniczona, ale nie w stopniu znacznym.

Oskarżony w miejscu zamieszkania ma dobrą opinię. Jest chory, od stycznia 2019 roku leczy się z powodu nowotworu(...) i jest w trakcie (...). Nie był dotychczas karany.

	2. OCENA DOWODÓW			
	2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
	Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
			<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który przyznał się do zadania ciosów nożem swojemu synowi, przy czym wyczerpująco i szczerze przedstawił okoliczności zdarzenia, nie umniejszając w nim swojej roli. Z relacji tej wynika, że zadał ciosy nożem synowi, a bezpośrednim powodem jego zachowania był fakt, że syn wyzywał go wulgarnie w obecności obcych osób i popchnął go. Oskarżony przyznał, że pomiędzy nim a synem dochodziło do awantur, ponieważ K. nie chciał pomagać w domu i nadużywał alkoholu., przy czym ubliżał mu i gdy był pijany przejawiał wobec niego agresję. Te okoliczności znalazły potwierdzenie w zeznaniach byłej</p>	

żony oskarżonego. Tego dnia także doszło do awantury pomiędzy oskarżonym a K., a jej powodem był fakt, że syn nie chciał zgodzić się aby B. najpierw obciął włosy sąsiadce. Obaj mężczyźni byli pod działaniem alkoholu i wyzywali się wulgarnie. Najpierw K. wypchnął ojca z pokoju i zamknął drzwi, a potem gdy ojciec ponownie chciał wejść do pokoju, wyszedł i awantura przeniosła się do sąsiedniego pokoju. Oskarżony wyjaśnił, że gdy syn popchnął go na fotel tak się zdenerwował, że poszedł do kuchni, wziął nóż, wrócił do pokoju i zadał nim cios synowi w okolicę klatki piersiowej. Szczerze przyznał, że syn próbował wyrwać mu nóż z ręki, rękojęść pękła, ale nie udało mu się to i jeszcze zadał mu kolejny cios, przy czym nie pamiętał, w jaką część ciała i czy był to jeden cios. Relacja oskarżonego znajduje potwierdzenie w opinii lekarskiej dotyczącej obrażeń ciała stwierdzonych u jego syna. Z opinii tej wynika,

że podczas zajścia pokrzywdzonemu zadano jeden cios w klatkę piersiową i dwa ciosy w lewe przedramię, przy czym doznane przez pokrzywdzonego obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni. Opinia ta zdaniem Sądu nie budzi żadnych wątpliwości.

Wyjaśnienia oskarżonego korespondują także z zeznaniami świadka B. M. (1), który był obecny w mieszkaniu podczas zdarzenia. Przyszedł do K. aby po koleżeńsku obciąć mu włosy. Siedział z nim w pokoju i widział, że K. jest pod działaniem alkoholu. Gdy ojciec wszedł do pokoju i zapytał czy nie obciąłby najpierw włosów sąsiadce, to nawet nie zdążył odpowiedzieć, bo K. od razu nie zgodził się i wywiązała się pomiędzy nimi awantura, podczas której wyzywali się, K. wypchnął ojca z pokoju i zamknął drzwi. Potem sam wyszedł z pokoju i świadek słyszał odgłosy awantury pomiędzy nim a

ojcem dobiegające z sąsiedniego pokoju. Awantura stawała się coraz głośniejsza, dlatego wyszedł zobaczyć co się dzieje. Usłyszał krzyk K. wskazujący na to, że został zaatakowany nożem. Razem z nim wyszedł przed budynek, zobaczył, że K. krwawi, jego matka tamowała mu krew, a on wezwał pogotowie. Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne i nie budzące zastrzeżeń. Fakt awantury oraz fakt zadania ciosów nożem potwierdza także relacja matki pokrzywdzonego złożona na etapie śledztwa. E. B. na rozprawie przyznała, że wcześniej lepiej pamiętała okoliczności zajścia i potwierdziła swoje zeznania z etapu śledztwa. Z jej relacji wynika, że tego dnia zarówno były mąż jak i syn byli pod działaniem alkoholu. Doszło pomiędzy nimi do kłótni z tego powodu, że syn nie chciał zgodzić się, aby B. najpierw obciął włosy jej i sąsiadce. Obaj wyzywali się wulgarnie. Syn wypchnął ojca z

pokoju. Potem syn przyszedł do pokoju, w którym była ona i sąsiadka. W dalszym ciągu wyzywał ojca i krytykował go. E. B. potwierdziła fakt, że oskarżony poszedł do kuchni, a potem wszedł do pokoju trzymając w ręku nóż kuchenny. Widziała, że tym nożem uderzył syna, ale nie potrafiła podać w jaki sposób i ile razy. Jej zdaniem to syn sprowokował zajście, ponieważ awanturował się z ojcem. E. B. podała, że syn już wcześniej prowokował awantury, ponieważ pił alkohol, nie uczył się, nie pomagał im, przy czym podczas tych awantur bywał agresywny wobec ojca. Sam pokrzywdzony również przyznał, że dochodziło pomiędzy nim a ojcem do awantur, ponieważ ojciec miał do niego pretensje, że im nie pomaga i „nie dogadywali się”. Odnośnie zdarzenia przyznał, że kłócił się z ojcem i wypchnął go ze swojego pokoju. Potem, gdy zdarzenie przeniosło się do sąsiedniego pokoju - nie pamiętał czy popchnął ojca na

fotel ani momentu zadawania ciosów. Pamiętał jedynie, że ojciec poszedł do kuchni, a potem wszedł do pokoju i zobaczył w jego ręku nóż. Pamiętał, że się szarpali i wytrącił mu nóż z ręki, bo się połamał. Potem wyszedł przed budynek. Zeznania pokrzywdzonego odnośnie przebiegu zdarzenia korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami wskazanych wyżej świadków.

Nieco inną wersję zdarzenia przedstawiła w swoich zeznaniach G. P.. Podała, że była wtedy w mieszkaniu, ale w ogóle nie chciała aby ktoś obcinał jej włosy. Według niej powodem kłótni pomiędzy oskarżonym a synem było to, że K. nie chciał ściszyć telewizora. W pewnej chwili K. wyskoczył z pokoju, chwycił ojca za szyję i zaczął go dusić. Oskarżony trzymał w prawej ręce nóż, bo przygotowywał sobie posiłek i tym nożem dźgnął syna, chyba w rękę. Wtedy K. zabrał mu nóż i

złamał trzonek. Nie widziała co działo się dalej, bo uciekła z tego mieszkania. Sąd uznał zeznania świadka za nieprzekonywujące, ponieważ opisana wersja zdarzenia jest odosobniona i sprzeczna z zeznaniami wskazanych wyżej świadków.

Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii psychiatrycznej oraz opinii psychologicznej, dotyczące oskarżonego jako że nie nasuwają zastrzeżeń.

Zdaniem Sądu okoliczności faktyczne wskazują, że głównym powodem agresywnego i nieprzemyślanego ataku oskarżonego był fakt spożytego przez niego wcześniej alkoholu, co oczywiście nie może tłumaczyć ani usprawiedliwiać tego zachowania oraz fakt, że pomiędzy oskarżonym a synem od dłuższego czasu istniał konflikt na skutek którego dochodziło

			pomiędzy nimi do awantur.	
	3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
		Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
		3.1. Podstawa prawna skazania zgodna z zarzutem 3.2. Podstawa prawna skazania niezgodna z zarzutem	1.	R. B.
	Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	Oceniając w powyższy sposób zebrane dowody Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 13§1kk w zw. z art. 148§1 kk, art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk. Dla ustalenia zamiaru pozbawienia życia konieczne jest by analiza całokształtu okoliczności przedmiotowych (tj. rodzaj, rozmiary			

użytego narzędzia, ilość uderzeń, siłę, z jaką zostały zadane, umiejscowienie ciosów, przebieg rany) i podmiotowych (tj. właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego dotychczasowy tryb życia, pobudki, motywy działania, stosunki panujące między sprawcą a pokrzywdzonym, okoliczności, tło zajścia, zachowanie się przed i po popełnieniu czynu) wskazywała na to, że sprawca powodując uszkodzenia ciała chciał lub godził się na najpoważniejszy skutek swego działania – śmierć osoby pokrzywdzonej.

Analiza całokształtu okoliczności doprowadziła Sąd do uznania, że R. B. usiłował pozbawić życia swojego syna, przy czym jego działanie było umyślne i towarzyszył mu zamiar ewentualny.

Oskarżony zadając pokrzywdzonemu cios nożem w okolicę klatki piersiowej, jako człowiek dysponujący normalnym doświadczeniem

życiowym, nie mógł nie zdawać sobie sprawy z tego, że atakowanie tak ważnego i wrażliwego dla życia ludzkiego organu jakim jest klatka piersiowa, może doprowadzić do powstania bardzo poważnych obrażeń ciała oraz śmierci pokrzywdzonego. Obejmował więc swoim zamiarem możliwość spowodowania tych skutków i na to się godził. Po zadaniu pierwszego ciosu syn próbował wyrwać mu nóż z ręki i wtedy doszło do zadania mu jeszcze dwóch ciosów w lewe przedramię. Jednocześnie Sąd uznał, że brak jest jednoznacznych podstaw do przyjęcia, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania zabójstwa (jak przyjęto w akcie oskarżenia), tj. że chciał zabić syna.

Ustalenie zamiaru Sąd przeprowadza przede wszystkim w oparciu o uzewnętrznione przejawy zachowania sprawcy wobec ofiary. Niewątpliwie

między
oskarżonym a synem
doszło do kłótni,
podczas której syn
wulgarnie wyzywał
go i wypchnął ze
swojego pokoju, a
następnie sam udał
się do pokoju, w
którym był ojciec
i dalej się z
nim awanturował, a
w pewnej chwili
popchnął go na
fotel, co tak
zdemoralowało ojca,
że sprowokowany
zachowaniem syna,
nie zastanawiając
się, poszedł do
kuchni, chwycił nóż,
doszedł do syna
i na oślep zadał
mu cios w okolicę
klatki piersiowej. Po
tym uderzeniu syn
próbował wyrwać
mu nóż i w czasie
szamotaniny zadał
mu jeszcze dwa
niezbyt silne ciosy w
lewe przedramię, po
czym syn wyrwał mu
nóż z ręki i rzucił na
podłogę. Oskarżony
nie kontynuował już
ataku i nie oddalił się
z miejsca zdarzenia,
czekając spokojnie
na przyjazd policji.
Na rozprawie
wyjaśnił, że bardzo
żałuje swojego
zachowania, nie
chciał zabić syna.
Zarówno z jego
wyjaśnień jak i
zeznań syna wynika,
że nigdy wcześniej
nie stosował wobec

niego przemocy. Oskarżony nie planował dokonania zabójstwa, a jego agresywny atak należy ocenić jako nieuzasadniony i zupełnie bezmyślny, wynikający z reakcji na słowną agresję syna i fakt, że ojciec został przez niego popchnięty. Opisane wyżej zachowanie, świadczy zdaniem Sądu o zamiarze ewentualnym usiłowania pozbawienia życia syna i nie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że oskarżony chciał go zabić. Okoliczności sprawy wskazują, że tłem tego nieszczęśliwego zdarzenia był istniejący między nimi konflikt i wybuchające z tego powodu awantury, a głównym powodem tak brutalnego zachowania oskarżonego był wcześniej spożyty przez niego alkohol, który wzmógł agresywną reakcję oskarżonego na zachowanie syna, przy czym oczywiście fakt spożycia alkoholu nie może stanowić powodu tłumaczącego jego zachowanie.

W wyniku zadanych nożem ciosów, K. B. doznał obrażeń ciała, szczegółowo opisanych w opinii lekarskiej, naruszających czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni. Pomiędzy działaniem oskarżonego a doznanymi przez pokrzywdzonego obrażeniami istnieje związek przyczynowy, dlatego oskarżony swoim zachowaniem zrealizował także dyspozycję art. 157§1 kk.

Sąd uznał, że oskarżony zadał synowi trzy ciosy, tj. jeden w okolicę klatki piersiowej i dwa w lewe przedramię, ponieważ z opinii lekarskiej wynika wyraźnie, że pokrzywdzony doznał trzech ran, tj. jednej rany kłutej powłok klatki piersiowej z uszkodzeniem opłucnej w okolicy 6 żebra w okolicy przyczepu do mostka po stronie prawej, długości 2 cm i dochodzącej do opłucnej i okolicy barku prawego z uszkodzeniem

naczyń okolicy
podojczykowej
prawej oraz dwóch
ran przedramienia
lewego. Biegły w
opinii odnośnie
tej pierwszej rany
dodał jeszcze, że
rana okolicy barku
prawego była
głęboko intensywnie
krwawiąca, drążąca
w okolicy mięśnia
piersiowego,
uszkodzająca
naczynia okolicy
tętnicy
podojczykowej, a
w zarzucie ten
dodatkowy opis
potraktowano jako
jeszcze jedną ranę
i tym samym
niesłusznie uznano,
że wystąpiły cztery
rany i oskarżony
zadał synowi cztery
ciosy.

Pomiędzy
wskazanymi tu
przepisami art. 13§1
kk w zw. z art.
148§1 kk i art.
157§1 kk istnieje
kumulatywny zbieg
przepisów ustawy,
który zgodnie z
art. 11§2 kk
oznacza, że jeżeli
czyn wyczerpuje
znamiona określone
w dwóch albo
więcej przepisach
ustawy karnej, sąd
skazuje za jedno
przestępstwo na
podstawie
wszystkich

	<p>zbiegających się przepisów.</p> <p>Jednocześnie Sąd uznał, że czynu oskarżonego nie można zakwalifikować jedynie z art. 157§1 kk, ponieważ opisane wyżej okoliczności jego zachowania wskazują, że swoim zamiarem obejmował skutek, jaki mógł nastąpić w wyniku zadawania ciosów nożem, czyli śmierci człowieka.</p>			
	<p>4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</p>			
	<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
	<p>R. B.</p>	<p>1 3, 4, 5</p>		<p>Na korzyść oskarżonego poczytano:</p> <p>- fakt przyznania się do popełnienia zarzucanego czynu, złożenie szczerych wyjaśnień, wyrażenie żalu i przeproszenie syna,</p>

- dotychczasową niekaralność,

- dobrą opinię środowiskową,

- fakt, że czyn został popełniony w formie usiłowania i z zamiarem ewentualnym,

- fakt doznania przez pokrzywdzonego obrażeń określanych jako średnie, nie ciężkie.

Na niekorzyść uwzględniono:

- działanie pod wpływem alkoholu oraz fakt nieuzasadnionego, nagłego i agresywnego zaatakowania syna nożem.

Sąd analizując całokształt okoliczności sprawy, a przede wszystkim okoliczności wpływające łagodząco na wymiar kary uznał, że oskarżony zasługuje na zastosowanie wobec niego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, bowiem nawet najniższa kara wymierzona mu za przypisany czyn byłaby niewspółmiernie surowa (art. 60§2

kk). Najniższą karą grożącą oskarżonemu jest kara pozbawienia wolności w wymiarze 8 lat. Zdaniem Sądu dotychczasowa niekaralność, dobra opinia środowiskowa o oskarżonym, fakt, że pokrzywdzony nie doznał poważnych, ciężkich obrażeń ciała, a także stan zdrowia oskarżonego, chorującego na nowotwór (...), przemawiają za słuszością nadzwyczajnego złagodzenia mu kary. Dlatego Sąd kierując się zasadami wskazanymi w art. 60§6 pkt 2 kk wymierzył mu karę pozbawienia wolności w wymiarze niższym niż dolny próg zagrożenia ustawowego, tj. w wysokości 4 lat. Kara ta jest współmierna do stopnia winy oskarżonego, wagi czynu, stopnia jego społecznej szkodliwości oraz czyni zadość ustawowym dyrektywom wymiaru kary.

Sąd orzekł o zwrocie osobom

				uprawnionym dowodów rzeczowych zabezpieczonych w toku postępowania oraz o przypadku na rzecz Skarbu Państwa i zniszczeniu przedmiotowego noża.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
	2		Na podstawie art. 63§1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie od 2 kwietnia 2020r., godz. 16:00.	
7. KOSZTY PROCESU				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
5 6	O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z			

urzędu Sąd orzekł w oparciu o §2, §17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U z 2019 r., poz. 18).

Zgodnie z art.624§1kk i art.17 ust 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych- Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz.223 z późniejszymi zmianami Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych i przejął je na rachunek Skarbu Państwa uznając, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na orzeczoną długoterminową karę pozbawienia wolności.

8. PODPIS